

๒.๖ ผู้เรียนเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)

จากการตรวจราชการและติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาฯ พบว่า

๑) การวิเคราะห์สถานการณ์ในพื้นที่ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานผู้เรียนเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn) ได้ดำเนินการ ดังนี้

สถานศึกษาได้หลักสูตรการเรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถมีรายได้ระหว่างเรียนและจบแล้วมีงานทำ โดยมีการจัดการเรียนการสอน การสอนในรูปแบบทวิภาคี เพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและสามารถฝึกปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ อีกทั้งผู้เรียนสามารถสร้างอาชีพและมีรายได้ระหว่างเรียนเพื่อเป็นการฝึกอาชีพเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานหลัก จนสำเร็จการศึกษา ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพและมีงานทำ

๒) ผลการดำเนินงานการขับเคลื่อนนโยบาย ฯ ตามจุดเน้นที่ ๒.๖

๒.๑ การดำเนินการยกระดับศักยภาพทางวิชาชีพ การเชื่อมโยงหลักสูตรอาชีวศึกษากับมาตรฐานวิชาชีพต่างๆ เพื่อเป็นการ Reskill , Upskill จำแนกเป็นรายสังกัด ดังนี้

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า หน่วยงาน/สถานศึกษาดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน ให้โรงเรียนในสังกัดดำเนินการใช้กระบวนการแนะแนวดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความสามารถ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน ให้สามารถนำไปวางแผนในด้านการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ ตามศักยภาพของตนเองและอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข อีกทั้ง สร้างให้ความรู้ แนวคิด แนะนำในการศึกษาต่อและการมีงานทำในอนาคตของผู้เรียน ตอบรับกับโลกปัจจุบันเพิ่มทักษะใหม่ ๆ รองรับงานใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากความคิดเดิม ๆ และสามารถ เสริมสร้างทักษะเดิมที่มีอยู่ในสูงขึ้นไปหรือมีความเชี่ยวชาญมากขึ้น

๒.๒ การอบรมอาชีพเสริมในชุมชน เพื่อการเสริมสร้างทักษะใหม่ (New Skill) เพิ่มสมรรถนะ (Upskill) และทบทวนทักษะ (Reskill) จำแนกเป็นรายสังกัด ดังนี้

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า สถานศึกษาในสังกัดมีกิจกรรมโครงการอบรมอาชีพเสริมให้ชุมชน เช่น หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น การจัดดอกไม้ การทำขนม การเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์ การทำผ้าบาติก การเบอเกอร์เพื่อสร้างอาชีพและอื่น ๆ โดยเป็นการอบรมให้กับกลุ่มแม่บ้านผู้ว่างงาน ผู้พิการ หรือนักเรียนนักศึกษาจบใหม่ ได้มีทักษะนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปสร้างอาชีพสร้างรายได้ในอนาคต

๓) ปัญหาอุปสรรค

๓.๑ นักเรียน นักศึกษายังขาดความรู้ในการประกอบธุรกิจและแนวทางการเขียนแผนธุรกิจที่ถูกต้อง

๓.๒ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนเนื่องจากมีความเสี่ยงจากการฝึกปฏิบัติงาน และอาจห่างไกลจากครอบครัว

๓.๓ สถานประกอบการมอบหมายงานไม่ตรงกับทักษะของผู้เรียน บางครั้งมีความเสี่ยงมากเกินไป

๓.๔ จำนวนสถานประกอบการที่รองรับผู้เรียน และมาตรฐานฐานของสถานประกอบการในพื้นที่

๓.๕ งบประมาณสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบทวิภาคี สำหรับสถานศึกษา ผู้เรียน ครูนิเทศก์ ครูฝึกและสถานประกอบการ จากต้นสังกัดมีจำนวนน้อย บางปีงบประมาณก็ไม่ได้รับการสนับสนุน

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในภาพรวม

๔.๑ สถานศึกษาดำเนินการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เบื้องต้นในการประกอบธุรกิจ และแนวทางการเขียนแผนธุรกิจ ภายใต้หลักสูตรที่สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพกำหนด

๔.๒ ควรเผยแพร่และประสานงานผ่านช่องทางต่าง ๆ ในรูปแบบเชิงรุก

๔.๓ วางแผนการจัดการหลักสูตรให้สอดคล้องกับงบประมาณ หาวิทยากรที่มีความรู้เฉพาะทางเพื่อมาอบรมให้ความรู้กับครูผู้สอนและถ่ายทอดให้กับผู้เรียนต่อไป รวมถึง จัดหาสื่อวัสดุ อุปกรณ์ ในการพัฒนาทักษะให้เพียงพอ และมีความทันสมัยมากขึ้น

๔.๔ จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียนอย่างเพียงพอ